هرکس صدای اذان را بشنود و آن را اجابت نکند و به مسجد نیاید، نمازی برای او نیست مگر اینکه از آمدن به مسجد معذور باشد.

از ابن عباس رضی الله عنهما روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «مَنْ سَمِعَ النِّداءَ فَلَمْ يَأْتِهِ؛ فَلا صَلاة لَهُ الاّ مِنْ عُذْرٍ»: «هرکس صدای اذان را بشنود و آن را اجابت نکند و به مسجد نیاید، نمازی برای او نیست مگر اینکه از آمدن به مسجد معذور باشد».

[صحیح است] [به روایت ابن ماجه]

موضوع حدیث مذکور عنایت و توجه به نماز جماعت بوده و بر آن تاکید دارد؛ چنانکه رسول الله صلی الله علیه وسلم بیان می کند که هرکس در مکانی باشد که صدای اذان را می شنود، بر او واجب است برای شرکت در نماز جماعت حضور یابد. و اگر در نماز جماعت شرکت نکند نمازش ناقص است و ثواب آن اندک می باشد؛ و گناه ترک جماعت برای کسی که بدون عذر در آن شرکت نکرده باقی است. اما کسی که برای عدم حضور در نماز جماعت عذری شرعی مانند بیماری یا باران یا ترس از جان یا مال یا فرزند و موارد مشابه دارد، گناهی بر او نیست.

http://sunnah.global/hadeeth/fa/show/11288